

"...

I- İPTAL DAVASI İLE İTİRAZ BAŞVURUSUNUN GEREKÇELERİ

A- İptal davası dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

'II. GEREKÇE

16.06.2010 Tarihli ve 5997 Sayılı Kanunun 14 üncü Maddesi ile Değiştirilen 5434 Sayılı Kanunun 89 uncu Maddesinin Birinci Fıkrasının İkinci Tümcesinde Yer Alan 'Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve " Sözcüklerinin Anayasaya Aykırılığı

5434 sayılı T. C. Emekli Sandığı Kanunun 89 uncu maddesinin 5997 sayılı Yasayla değişik birinci fıkrasının birinci tümcesinde, 'Hizmet sürelerinin tamamı bu Kanun ve/veya 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 4 üncü maddesi kapsamında geçenlerden emekli, adi malûllük veya vazife malûllüğü aylığı bağlanan veyahut toptan ödeme yapılan asker ve sivil tüm iştirakçilere, her tam fiili hizmet yılı için aylık bağlamaya esas tutarların bir aylığı emekli ikramiyesi olarak' verileceği belirtilmiştir.

Fıkranın ikinci tümcesinde ise 'Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve kendilerine mülga 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlananlara ise, bu Kanuna tabi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen hizmet sürelerinin toplamı üzerinden bu madde hükümlerine göre emekli ikramiyesi' ödenir denilmiştir.

Söz konusu ikinci tümcenin, 2829 sayılı Yasanın 12 nci maddesinin birinci tümcesinde yer alan, 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılanlara ve " sözcüklerinin Anayasa Mahkemesi tarafından (05.02.2009 günlü, E.2005/40, K.2009/17 sayılı kararla) iptal edilmesi üzerine getirildiği ifade edilmektedir. Anayasa Mahkemesinin kararı 05.06.2010 günlü Resmi Gazetede yayımlanmış ve 1 yıl sonra yürürlüğe girmesi kararlaştırılmıştır. Kural, 19.06.2010 günlü Resmi Gazetede yayımlanmış, boşluk doğmaması için de 5997 sayılı Yasanın 19 uncu maddesiyle 01.06.2010 gününde yürürlüğe girmesi kabul edilmiştir.

5434 sayılı Yasanın 89 uncu maddesinin değişik birinci fıkrasının ikinci tümcesi, 2829 sayılı Yasanın 12 nci maddesinin birinci tümcesinde yer alan ve Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılanlara ve " sözcüklerinin yer aldığı kuralla, aşağıdaki karşılaştırmalı tabloda görüldüğü gibi aynı niteliktedir.

Mülga 2829 sayılı Yasa'nın Anayasa Mahkemesince iptal edilen 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılan ve " ibaresini de içeren 12 nci maddesinin birinci fıkrası şöyledir: 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılan ve kendilerine bu Kanunun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlananlara, T.C. Emekli Sandığına tabi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek

ödemek suretiyle geçen sürelerinin toplamı üzerinden, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenir.'

5434 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin, 5997 sayılı Yasayla değiştirilen birinci fıkrasının ikinci tümcesi şöyledir: 'Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve kendilerine mülga 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tabi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlananlara ise, bu Kanuna tabi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen hizmet sürelerinin toplamı üzerinden bu madde hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenir.'

İki tümce arasındaki farklılıklar, yer aldıkları yasaların tanımlanmasından kaynaklanmaktadır.

a) İptal edilen düzenleme, 2829 sayılı Yasada yer almakta iken bu kez 5434 sayılı Yasaya yerleştirilmiştir. Bu nedenle de iptal edilen düzenleme 'son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılanlar' şeklinde tanımlama yaparken, 5434 sayılı Yasada yer alan yeni düzenleme doğal olarak, 'son defa bu kanun' şeklinde tanımlama yapmıştır.

b) Yeni düzenlemede 5434 sayılı Yasayla birlikte, yine doğal olarak, 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışanlar sözcükleri kullanılmıştır. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunun yürürlüğe girmesiyle birlikte, bu Yasaya gönderme gerekli hale gelmiştir ve 5510 sayılı Yasanın 5434 sayılı Yasaya ilişkin geçiş hükümlerini içeren geçici 4 üncü maddesine gönderme yapılmıştır. Geçici 4 üncü madde hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılanlar ile 5434 sayılı hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde iken emekliye ayrılanlar aynı statüdedir.

Bu teknik farklar dışında, her iki kuralın da anlam ve kapsamı aynıdır. 2829 sayılı Yasa'nın 12 nci maddesinin birinci fıkrasına göre emekli ikramiyesi ödenebilmesi için, son defa T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılma ve kendilerine 2829 sayılı Yasa'nın 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlanma koşullarını taşımak gerekmektedir. Bu koşulları taşıyanlara, T.C. Emekli Sandığına tabi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen sürelerin toplamı üzerinden 5434 sayılı Yasa hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenecektir. Bu koşullarla birlikte 5434 sayılı Yasa'nın 89 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki '...her tam fiili hizmet yılı için, ... hesaplanacak tutarların bir aylığı emekli ikramiyesi olarak verilir' hükmü gereğince emekli ikramiyesi alabilmek için, T.C. Emekli Sandığına tabi görevlerde en az bir yıl çalışmış olmak da gerekmektedir.

5997 sayılı Yasayla değiştirilen yeni kuralda da aynı şekilde son defa 5434 sayılı Yasa veya 5510 sayılı Yasanın geçici 4 üncü maddesine tabi görevlerden emekliye ayrılma söz konusudur.

2829 sayılı Yasa'nın 8 inci maddesinin birinci fıkrasına göre, birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden ilgililere, son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, hizmet sürelerinin eşit olması halinde ise eşit hizmet sürelerinden sonuncusunun tabi olduğu kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanacaktır.

Sonuç olarak yeni düzenlemede de, bir yıldan fazla 5434 sayılı Yasa kapsamında görev yaptıktan sonra kamu dışında bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olarak çalışmalarını tamamlayıp 2829 sayılı Yasa'nın 8 inci maddesi uyarınca yaşlılık aylığı bağlananlara, son defa 5434 sayılı Yasaya veya 5510 sayılı Yasanın geçici 4 üncü maddesine tabi bir görevden emekliye ayrılma koşulunu taşımadıklarından Emekli Sandığına tabi olarak yaptıkları çalışma süreleri için emekli ikramiyesi yine ödenmeyecektir.

Anayasanın 2 nci maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

Anayasanın 10 uncu maddesindeki 'kanun önünde eşitlik ilkesi' hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır.

2829 sayılı Yasa'da benimsenen sistemle, farklı sosyal güvenlik kuruluşlarındaki hizmet süreleri birleştirilerek emekli olanlara yaşlılık aylığı bağlandığı halde, itiraz konusu ibareyle son defa bağlı olunan sosyal güvenlik kurumuna göre ayırım yapılarak Emekli Sandığına tabi görevlerden emekliye ayrılmayanlara, 5434 sayılı Yasaya ve 5510 sayılı Yasanın geçici 4 üncü maddesine tabi çalışma süreleri için emekli ikramiyesi ödenmemesini öngören kuralın, daha önce iptal edilen kuralda olduğu gibi, Anayasanın 10 uncu maddesindeki eşitlik ilkesine ve adil sonuçlar doğurmadığından 2 nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine aykırılığı devam etmektedir.

Ancak, Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasında, Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme ve yargı organları ile yönetim makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlayacağı öngörülmüştür. Bu kural gereğince, yasama organı yapacağı düzenlemelerle daha önce aynı konuda verilen Anayasa Mahkemesi kararlarını gözönünde bulundurmamak, bu kararları etkisiz kılacak biçimde yasa çıkarmamak, Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilen kuralları tekrar yasalaştırmamak yükümlülüğündedir. Başta yasama organı olmak üzere yargı ve yürütme, kararların yalnız sonuçları ile değil, bir bütünlük içinde gerekçeleri ile de bağlıdır. Gerekçeleriyle birlikte kararlar, yasama işlemlerini değerlendirme ölçütlerini içerirler ve yasama etkinliklerini yönlendirme işlevi de görürler. Bu nedenle, yasama organı düzenlemelerde bulunurken, iptal edilen yasaya ilişkin kararların sonuçları ile birlikte gerekçelerini de gözönünde bulundurmamak zorundadır. İptal edilen yasalarla, sözcükleri ayrı da olsa aynı doğrultu, içerik ya da nitelikte yeni yasa çıkarılması, Anayasanın 153 üncü maddesine aykırılık oluşturur.

Hukuk devletinde, yasama organını da kapsayacak biçimde devletin bütün organları üzerinde hukukun ve Anayasanın mutlak egemenliği vardır. Yasakoyucu her zaman hukukun ve Anayasanın üstün kuralları ile bağlıdır. Anayasal denetimde bu amacı gerçekleştirmeye yöneliktir. Bu nedenle de Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ilkesine yer verilmiştir. Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilen kuralın yeniden yasalaştırılmasına Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasındaki bağlayıcılık ilkesi engeldir. Yasama organının iptal edilen kuralın aynı veya benzerini yasalaştırması durumunda Anayasa

Mahkemesi kararlarının etkinliği ortadan kaldırılarak yasaların yargısal denetimi anlamını yitirir.

Bir yasa kuralının, Anayasanın 153 üncü maddesine aykırılığından söz edilebilmesi için, iptal edilen önceki kural ile 'aynı' ya da 'benzer nitelikte' olması gerekir. Bunların saptanabilmesi ise öncelikle, aralarında 'özdeşlik', başka bir deyişle, amaç, anlam ve kapsam yönlerinden 'benzerlik' olup olmadığının incelenmesine bağlıdır.

Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ve Anayasanın üstünlüğü ilkesi karşısında, iptal edilen bir kurala yeni bir yasa ile geçerlilik sağlanamaz. Anayasa Mahkemesi'nin önceki kararının etkisini ortadan kaldırmaya yönelik bir düzenleme olduğu duraksamaya yer vermeyecek kadar açık olan dava konusu sözcükler, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen daha önceki kuralla aynı içerikte olduğundan Anayasanın 153 üncü maddesine aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle, 16.06.2010 tarihli ve 5997 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile değiştirilen 5434 Sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinde yer alan 'Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve " sözcükleri Anayasanın 153 üncü maddesine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

III. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, 16.06.2010 tarihli ve 5997 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi ile değiştirilen 5434 Sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinde yer alan 'Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve " sözcükleri Anayasanın 153 üncü maddesine aykırı olduğundan iptaline karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.'

B- İtiraz başvurusu kararının gerekçe bölümü şöyledir:

'Dava dosyasının incelenmesinden; 5434 sayılı Kanun'a tâbi hizmetleri bulunmakta iken 14/11/2000 tarihinde görevine son verilen, SSK'ya tâbi olarak görev yaptıktan sonra 2829 sayılı Kanun'un 8'inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden 01/06/2008 tarihinden itibaren SSK'ca yaşlılık aylığı bağlanan davacı tarafından, 5434 sayılı Kanun kapsamında Emekli Sandığı'na tâbi olarak geçen hizmet sürelerine tekabül eden emekli ikramiyesinin ödenmesi talebiyle idareye yaptığı başvurunun reddi üzerine bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

24/05/1983 gün ve 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tâbi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanun'un 12'nci maddesinin birinci fıkrasında 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tâbi görevlerden emekliye ayrılan ve kendilerine bu Kanunun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlanana, T. C. Emekli Sandığına tâbi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen sürelerinin toplamı üzerinden, 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenir' hükmü bulunmakta iken, anılan hükmün 'Son defa T.C. Emekli Sandığına tâbi görevlerden emekliye ayrılan ve ...' şeklindeki ibaresi, 05/06/2009 gün ve 27249 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesi'nin 05/02/2009 gün ve E:2005/40, K:2009/17 sayılı kararı ile iptal edilmiş ve iptal hükmünün kararın Resmî Gazete'de

yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra (05/06/2010 tarihinde) yürürlüğe girmesine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin bahsi geçen iptal kararının gerekçesinde;

'2829 sayılı Yasa'nın 12. maddesinin birinci fıkrasına göre emekli ikramiyesi ödenebilmesi için, son defa T.C. Emekli Sandığına tâbi görevlerden emekliye ayrılma ve kendilerine 2829 sayılı Yasa'nın 8. maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlanma koşullarını taşımak gerekmektedir. Bu koşulları taşıyanlara, T.C. Emekli Sandığına tâbi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen sürelerin toplamı üzerinden 5434 sayılı Yasa hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenecektir. Bu koşullarla birlikte 5434 sayılı Yasa'nın 89. maddesinin birinci fıkrasındaki '...her tam fiili hizmet yılı için, ... hesaplanacak tutarların bir aylığı emekli ikramiyesi olarak verilir.' hükmü gereğince emekli ikramiyesi alabilmek için, T.C. Emekli Sandığına tâbi görevlerde en az bir yıl çalışmış olmak da gerekmektedir.

2829 sayılı Yasa'nın 8. maddesinin birinci fıkrasına göre, birleştirilmiş hizmet süreleri toplamı üzerinden ilgililere, son yedi yıllık fiili hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan kurumca, hizmet sürelerinin eşit olması hâlinde ise eşit hizmet sürelerinden sonuncusunun tâbi olduğu kurumca, kendi mevzuatına göre aylık bağlanacaktır.

1475 sayılı İş Kanunu'nun 14. maddesinin dördüncü fıkrasında 'T.C. Emekli Sandığı Kanunu ve Sosyal Sigortalar Kanununa veya yalnız Sosyal Sigortalar Kanununa tâbi olarak sadece aynı ya da değişik kamu kuruluşlarında geçen hizmet sürelerinin birleştirilmesi suretiyle Sosyal Sigortalar Kanununa göre yaşlılık veya malûllük aylığına ya da toptan ödemeye hak kazanan işçiye, bu kamu kuruluşlarında geçirdiği hizmet sürelerinin toplamı üzerinden son kamu kuruluşu işverenince kıdem tazminatı ödenir.' hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıdaki düzenlemelere göre, farklı sosyal güvenlik kurumlarındaki hizmet, sürelerinin birleştirilmesiyle 2829 sayılı Yasa'nın 8. maddesi gereğince son yedi yıllık hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olması nedeniyle Sosyal Sigortalar Kurumunca aylık bağlanması hâlinde, aynı veya farklı kamu kuruluşlarında, gerek Emekli Sandığına, gerekse Sosyal Sigortalar Kurumuna tâbi olarak geçmiş olsun, anılan kamu kuruluşlarında geçen toplam hizmet süreleri üzerinden son kamu kuruluşu işveren tarafından ilgiliye kıdem tazminatı ödendiği; son yedi yıllık hizmet süresi içinde fiili hizmet süresi fazla olan Emekli Sandığına aylık bağlanması hâlinde ise son defa Emekli Sandığına tâbi bir görevden emekliye ayrılmayan ilgiliye, emekli ikramiyesi ödenmediği, yalnızca kamuda işçi olarak geçen süreye karşılık kıdem tazminatı ödendiği anlaşılmaktadır. Diğer taraftan, bir yıldan fazla 5434 sayılı Yasa kapsamında görev yaptıktan sonra kamu dışında bir sosyal güvenlik kuruluşuna bağlı olarak çalışmalarını tamamlayıp 2829 sayılı Yasa'nın 8. maddesi uyarınca yaşlılık aylığı bağlananlara da, son defa Emekli Sandığına tâbi bir görevden emekliye ayrılma koşulunu taşımadıklarından Emekli Sandığına tâbi olarak yaptıkları çalışma süreleri için emekli ikramiyesi ödenmemektedir.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir. Hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir.

Anayasa'nın 10. maddesindeki 'kanun önünde eşitlik ilkesi' hukuksal durumları aynı olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmüştür. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır. 2829 sayılı Yasa'da benimsenen sistemle, farklı sosyal güvenlik kuruluşlarındaki hizmet süreleri birleştirilerek emekli olanlara yaşlılık aylığı bağlandığı hâlde, itiraz konusu ibareyle son defa bağlı olunan sosyal güvenlik kurumuna göre ayırım yapılarak Emekli Sandığına tâbi görevlerden emekliye ayrılmayanlara, 5434 sayılı Yasaya tâbi çalışma süreleri için emekli ikramiyesi ödenmemesi, Anayasa'nın 10. maddesindeki eşitlik ilkesine aykırı olduğu gibi, adil sonuçlar doğurmadığından 2. maddesindeki hukuk devleti ilkesine de aykırıdır. Bu nedenle itiraz konusu ibare Anayasa'nın 2. ve 10. maddelerine aykırıdır. İptali gerekir.'

ifadelerine yer verilmiştir.

Bu gerekçeye göre; farklı sosyal güvenlik kuruluşlarındaki hizmet süreleri birleştirilerek emekli olanlara yaşlılık aylığı bağlandığı hâlde, son defa bağlı olunan sosyal güvenlik kurumuna göre ayırım yapılarak Emekli Sandığına tâbi görevlerden emekliye ayrılmayanlara, 5434 sayılı Yasa'ya tâbi çalışma süreleri için emekli ikramiyesi ödenmemesi, Anayasa'nın 10'uncu maddesindeki eşitlik ilkesine aykırı olduğu gibi, adil sonuçlar doğurmadığından 2'nci maddesindeki hukuk devleti ilkesine de aykırıdır.

2829 sayılı Kanun'un 12'nci maddesinin ilgili ibaresinin Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilmesi nedeniyle doğan hukukî boşluğun doldurulması amacıyla çıkarılan ve 01/06/2010 tarihinden itibaren yürürlüğe konulan 5997 sayılı Kanun'un 14'üncü maddesi ile 5434 sayılı Kanun'un 89'uncu maddesinin birinci fıkrası değiştirilerek 'Hizmet sürelerinin tamamı bu Kanun ve/veya 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun geçici 4 üncü maddesi kapsamında geçenlerden emekli, adi malûllük veya vazife malûllüğü aylığı bağlanan veyahut toptan ödeme yapılan asker ve sivil tüm iştirakçilere, her tam fiili hizmet yılı için aylık bağlamaya esas tutarların bir aylığı emekli ikramiyesi olarak verilir. Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve kendilerine mülga 2829 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumlarına Tâbi Olarak Geçen Hizmetlerin Birleştirilmesi Hakkında Kanunun 8 inci maddesi uyarınca birleştirilen hizmet süreleri üzerinden aylık bağlananlara ise, bu Kanuna tâbi daire, kuruluş ve ortaklıklarda prim veya kesenek ödemek suretiyle geçen hizmet sürelerinin toplamı üzerinden bu madde hükümlerine göre emekli ikramiyesi ödenir. Mülga 2829 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi ile üçüncü fıkrasının son cümlesinin bu maddeye aykırı hükümleri uygulanmaz' hükmü getirilmiştir.

Görüldüğü üzere; 2829 sayılı Kanun'un 12'nci maddesinin ilgili ibaresinin iptali nedeniyle 5434 sayılı Kanun'un 89'uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılan yeni düzenlemede de, birleştirilen hizmet sürelerinden Emekli Sandığı'na tâbi hizmet süreleri için emekli ikramiyesinin ödenebilmesi için 'son defa 5434 sayılı Kanun veya (5434 sayılı Kanun'a ilişkin geçiş hükümlerini içeren) 5510 sayılı Kanun'un geçici 4'üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılma' koşulu aranmıştır.

Dolayısıyla; eşitlik ve hukuk devleti ilkelerini zedelediği için Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen 2829 sayılı Kanun'un 12'nci maddesi ile 5434 sayılı Kanun'un 89'uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılan yeni düzenlemenin doğurduğu hukukî sonuçlar aynıdır.

Bu durum; Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararının gerekçesinde belirtilen eşitlik ve hukuk devleti ilkeleri açısından Anayasa'ya aykırılığı devam ettirdiği gibi, iptal hükmünün hukuksal sonuçlarını ortadan kaldıran yeni bir yasal düzenleme yapılmasının, aynı zamanda Anayasa'nın 138'inci maddesinin son fıkrasında yer verilen 'Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.' hükmüne de aykırı düşmektedir.

Bu durumda; (19/06/2010 gün ve 27616 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5997 sayılı Kanun'un 14'üncü maddesi ile değişik) 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun hâlen yürürlükte bulunan 89'uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinin '... Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve ...' şeklindeki ibaresinin, Anayasa'nın 2'nci maddesinde düzenlenen hukuk devleti ilkesi ile 10'uncu maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesine ve 138'inci maddesinin son fıkrası hükmüne aykırı olduğu kanaatine varıldığından, anılan Kanun hükmünün iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması gerekmiştir.

Açıklanan nedenlerle; Anayasa'nın 152'nci maddesi uyarınca bakılmakta olan davada uygulanacak olan (19/06/2010 gün ve 27616 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5997 sayılı Kanun'un 14'üncü maddesi ile değişik) 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun hâlen yürürlükte bulunan 89'uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci tümcesinin '... Son defa bu Kanun veya 5510 sayılı Kanunun geçici 4 üncü maddesi hükümlerinin uygulanmasını gerektiren görevlerde çalışmakta iken emekliye ayrılan ve ...' şeklindeki ibaresinin Anayasa'nın 2, 10 ve 138'inci maddelerine aykırı olduğu kanaatiyle, anılan ibarenin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına, Anayasa Mahkemesi'nin konu hakkında vereceği karara kadar davanın geri bırakılmasına, beş ay içinde bir karar verilmezse davanın yürürlükteki kanun hükümlerine göre sonuçlandırılmasına, kararın birer örneğinin taraflara tebliğine, işbu kararla birlikte dava dosyası ve içeriği evrakın çıkarılacak birer onaylı örneğinin Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine, 21/09/2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi."